

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžnč/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010004
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013010004.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: X.. Q. T., bytom G., G., zastúpenej JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, proti odporcovi: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Navrhovateľka sa návrhom podaným na Najvyššom súde Slovenskej republiky dňa 14. januára 2013 domáhala uloženia povinnosti odporcovi konať vo veci odvolania vedeného pod č. 16679/2011/150 a rozhodnúť v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia, ktoré navrhovateľka podala proti platovému dekrétu predsedu Krajského súdu v Žiline sp. zn. Spr. 7019/2011 - Oú zo dňa 18. januára 2011.

K návrhu sa odporca vyjadril podaním zo dňa 24. januára 2013, v ktorom uviedol, že v uvedenej veci zvážil postup a pristúpil ku konaniu o odvolaní navrhovateľky proti platovému dekrétu. Vzhľadom na túto skutočnosť nie je možné predložiť konajúcemu súdu príslušný administratívny spis, nakoľko je potrebný pre konanie a rozhodnutie o odvolaní. Následne navrhne zastavenie konania, keďže odpadli dôvody pre ďalšie konanie a zároveň nepriznanie náhrady trov konania navrhovateľke s ohľadom na to, že trovy nezavinil odporca. Súdnemu sporu sa bolo možné sa vyhnúť, ak by sa navrhovateľka obrátila na ministra spravodlivosti skôr, ako sa obrátila na súd, keďže po zmene v osobe ministra bolo možné predpokladať opakované prehodnotenie postupu odporcu.

Podľa § 250t ods. 1 O. s. p., fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje

osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 5 O. s. p., navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Podľa § 250t ods. 6, predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Podľa § 250t ods. 8 O. s. p., na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Najvyšší súd ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b/ O. s. p. preskúmal návrh na začatie konania, naň nadväzujúce vyjadrenia účastníkov, pričom dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť.

Z vyjadrenia odporcu zo dňa 24. januára 2013 je zrejmé, že vo veci podaného odvolania odporca koná, dôvody pre ďalšie konanie tak odpadli a súdu neostávalo iné, ako konanie postupom súladným s § 250t ods. 6 O. s. p. zastaviť.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250t ods. 8 O. s. p., § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že navrhovateľke právo na ich náhradu nepriznal, keďže konanie bolo zastavené. Neboli zistené podmienky pre aplikáciu § 146 ods. 2 vety druhej O. s. p., nie však z dôvodov uvádzaných odporcom. Nie je zrejmé, na základe akých dôvodov mala navrhovateľka predpokladať zmenu v postupe odporcu. Zmena v osobe ministra nie je predvídateľným dôvodom pre uplatňovanie odlišného výkladu zákona.

Je však potrebné uviesť, že navrhovateľka odo dňa vrátenia odvolania proti platobnému dekrétu až do podania návrhu na začatie konania proti nečinnosti, t. j. v časovom období takmer dvoch rokov, nevyužila žiadne prostriedky nápravy, ktoré je potrebné využiť, aby mohol byť návrh podľa 4. hlavy piatej časti O. s. p. považovaný za prípustný (§ 250t ods. 1 O. s. p.). Nemusí sa jednať len o prostriedky upravené v tom osobitnom predpise, o aplikáciu ktorého ide, ale možno využiť aj iný predpis (zák. č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov, zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov), ktorý postup je vyjadrením princípu subsidiarity správneho súdnictva. Nakoľko pri meritórnom prejednaní veci by bol návrh na začatie konania posúdený ako neprípustný, v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania nemožno ďalej skúmať jeho dôvodnosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.